

13. Ea I-a spus tot adevărul

Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte

13. Ea I-a spus tot adevărul

Cum Isus îi dă siguranță unei femei

Marcu 5.25-34; Luca 8.43-48; Matei 9.20-22;

„Și o femeie care de doisprezece ani avea hemoragie și care suferise mult de la mulți doctori și cheltuisese tot ce avea și nu-i folosise la nimic, ba încă îi mergea mai rău, auzind despre Isus, venind prin mulțime pe dinapoi, I-a atins haina. Pentru că spunea: «Dacă voi atinge numai hainele Lui, voi fi vindecată.»» (Marcu 5.25-28)

Asistența spirituală este strădania de a aduce sufletul omenesc într-o relație corectă cu Dumnezeu și de a-l desface de toate celelalte legături – chiar și de rușine și de teama de oameni.

Poți să simți și tu ce va fi simțit femeia din pasajul nostru biblic? De doisprezece ani suferă de o boală în domeniul intim. Boala aceasta este deosebit de penibilă pentru ea, deoarece aceasta este o temă tabu în Israel (și de multe ori chiar și astăzi la noi). În afară de aceasta, ea are drept consecință potrivit legii de la Sinai, că femeia este „necurată” în sens cultic. „Necurăția” înseamnă în Israel că boala ei este molipsitoare. Oricine o atinge și oricine pune mâna pe ea este, de asemenea, necurat și trebuie să se curețe potrivit prescripțiilor poruncii. Aceasta înseamnă că ea evită toate grupurile de oameni, nu poate merge la nici un serviciu divin și nu are voie să intre în Templu.

Firește că i-a consultat pe doctori și a plătit mulți bani pentru aceasta (doar nu existau încă asigurări de sănătate). Consultațiile au fost jenante și degradante. Dar de ajutorat, n-au ajutat. Nu, a devenit și mai rău. Ea se rușina. Și nu putea vorbi cu nimeni despre aceasta. Era complet izolată. Viața ei este deznădăjduită și fără nici o perspectivă. Cine mai poate să ajute aici? Isus? Ea auzise, într-adevăr, despre El, dar cum să pregătească ea lucrurile ca El s-o ajute? El este mereu înconjurat de o mulțime de oameni sau de ucenicii Săi. Acești bărbați doar n-au nici o înțelegere pentru ea. Ce înțeleg bărbații despre bolile femeilor? Nu vor face decât s-o izgonească: o femeie necurată!

De aceea nu îndrăznește să vină deschis la Isus. Ea se teme de oameni, îi este teamă să intre în vorbă cu Isus și să vorbească despre boala ei.

Și astăzi există teme tabu – chiar și într-o societate informată. Și există teme tabu în adunări. Există lucruri despre care nu se vorbește. Cu acestea se chinuiește fiecare singur. Unele tabuuri se pare că au căzut în ultimii ani, cu toate că ar fi mai bine dacă ar fi tratate mai discret și nu dezbătute pe larg în toată mass-media. Rușinea este adesea desființată în societatea noastră. În schimb, există alte lucruri în societatea noastră, și chiar în adunările noastre, care nu trebuie să existe, despre care nu se vorbește. Slăbiciune, de exemplu, nu trebuie să existe. Trăim într-o societate a celor tari și a celor aroganți. Nu avem voie să recunoaștem deschis că ne merge rău. – Despre lăcomie nu avem voie să vorbim sau despre calomnie. O asemenea atitudine o numim astăzi mai degrabă spirit de economie sau politețe. Ne-am confecționat un cod de comportare pe care îl respectăm pe cât posibil. Și în adunări este adesea lipsă de sinceritate și onestitate.

Până când împovărarea lăuntrică devine atât de mare, încât nu mai putem trăi cu ea. Femeia din povestirea noastră a ajuns la această limită de împovărare. Ea pur și simplu nu mai poate.

13. Ea I-a spus tot adevărul

Așa că și-a luat inima în dinți să spargă toate granițele de tabu ale normelor israelite uzuale. Ea trebuie să ajungă la acest Isus, fie ce-o fi! Și dacă i-ar atinge numai hainele, ... aceasta ar trebui să ajungă ca să fie vindecată, și-a spus ea.

Ea s-a strecurat cât s-a putut de pe neobservate, s-a pierdut în mulțime, cu toate că prin aceasta i-a făcut pe unii să fie necurați. Ea vine pe dinapoi. Îi este greu să se strecoare; nu este obișnuită să-și întrebuițeze coatele, deoarece trebuia mereu să evite orice atingere. El este acum în fața ei; ea-L atinge!

Dar – ce se întâmplă? Ea observă imediat că în ea se schimbă ceva: este vindecată de boala ei.

Acum trebuie să se retragă cât mai repede – până n-o recunoaște cineva!

Cum procedează Domnul Isus, cum ajunge El la inimă?

Domnul nostru ar fi putut să nu Se mai intereseze de acest incident. Ar fi fost o vindecare în toată liniștea. Nimeni în afară de cea bolnavă n-ar fi observat ceva. Dar ar fi ajutat-o numai puțin. Teama că boala ar putea să apară din nou i-ar fi rămas toată viața. Ca un bolnav de cancer, la care boala, într-adevăr, a ajuns la stagnare, care se studiază permanent dacă nu cumva în vreun loc boala totuși n-a izbucnit din nou.

De aceea n-a lăsat-o Domnul nostru pe această femeie să dispară incognito. El privește în jur, căci a observat că a ieșit putere din El și cineva a fost vindecat. Ucenicii, care Îl însoțesc, își manifestă dezaprobarea:

„*Vezi mulțimea care Te îmbulzește, și spui: «Cine M-a atins?»»* (Marcu 5.31)

Însă Domnul se uită în jur ca s-o vadă. Femeia se teme și tremură. Ea încă nu-L cunoaște pe Mântuitorul. Dar privirea Domnului nostru nu este mânioasă, așa că ea îndrăznește să iasă în față; ea...

„*...a căzut înaintea Lui și I-a spus tot adevărul*” (Marcu 5.33).

Aceasta este o clipă emoționantă! În sfârșit, ea poate să vorbească. Ce bine îi face aceasta! În sfârșit, se rupe digul tăcerii! Rușinea, jena la doctori, neajutorarea și izolarea! Toată împovărarea inimii! S-a dus strâmtorarea, acum este liberă! Nu numai că este vindecată, ci și liberă! Să gândească ceilalți ce vor! Putem s-o înțelegem câtuși de puțin?

Cum rezolvă El „cazul” femeii?

Domnul nostru încă nu i-a adresat nici un cuvânt. Până acum a crezut numai din auzite. Dar acum, după ce I-a spus totul, El i Se adresează. Nici un reproș, nici o avertizare, nici o pretenție. Câtă compasiune reiese din aceste puține cuvinte de asistență spirituală:

„*Fiică, credința ta te-a vindecat; mergi în pace și fii vindecată de boala ta*” (Marcu 5.34).

Prin aceasta, El nu-i dă numai siguranța vindecării depline. Ea nu mai trebuie să se teamă. Acest cuvânt de mângâiere o reabilitează și în fața întregii mulțimi, căci altfel oricine, pe care mai înainte l-a atins în îmbulzeală, ar putea fi supărat sau mânios pe ea, deoarece, după Lege,

13. Ea I-a spus tot adevărul

a devenit necurat prin această atingere. Certificarea curăției prin Domnul Isus șterge orice teamă de necurăție a mulțimii de oameni.

Cum am văzut deja la vindecarea leprosului? Domnul nostru are o „sănătate molipsitoare”!

Ce pot eu să învăț de aici pentru asistența spirituală?

1. Să nu ai nici o teamă de atingere când este vorba despre oameni care au nevoie de Domnul Isus! Să ai înțelegere pentru oamenii care sunt marginalizați de societate și scoși din viața publică.
2. Arată-le oamenilor cum este Domnul Isus, ca ei să poată avea încredere în El și să îndrăznească să vină cu necazul lor la El. Fă-le curaj ca să-I spună tot adevărul!
3. Sinceritatea și onestitate înaintea Domnului nostru este deosebit de eliberatoare. O mărturisire deschisă îl ajută pe un om ca el să primească siguranța vindecării sale și să-i fie luate temerile și rușinea. Pavel spune în Romani 10.10: „*Cu inima ta crezi și ești îndreptățit și prin mărturisirea cu gura ajungi la mântuire*”.

Notează: **Spune-I Domnului Isus tot adevărul, ca să devii liber lăuntric!**

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg,

Anul 2011, pag. 117-121.

Titlul original: *Sie sagte ihm die ganze Wahrheit*

Internet: www.wachsen-im-glauben.de